

**การพัฒนาขีดความสามารถด้านการส่งกำลังบำรุง
สนับสนุนกำลังทางเรือรองรับแนวทางการใช้กำลัง
และระดับความพร้อมรบของกองทัพเรือ**

น.อ.พิสุทธิ์ แดงเผือก

บทคัดย่อ

กำลังรบบทางเรือ เป็นเครื่องมือสำคัญของชาติในการใช้ เป็นเครื่องมือรักษาอธิปไตยและความมั่นคงของชาติทางทะเล นอกจากนี้ ยังใช้รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล กองทัพเรือได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้เป็นผู้ดูแลและรับผิดชอบในการใช้เครื่องมือนี้ ภายใต้นโยบายของรัฐ และยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ปัจจุบันกองทัพเรือได้กำหนดยุทธศาสตร์กองทัพเรือ ระยะ ๒๐ ปี พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ โดยมีแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถของกองทัพเรือ พร้อมกับได้กำหนดความต้องการกำลังรบ เพื่อให้สอดคล้องและสามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ตามแนวคิดยุทธศาสตร์ชาติ อย่างไรก็ตาม การดำรงภารกิจตามแนวความคิดทางยุทธศาสตร์ด้วยกำลังรบบทางเรือ จำเป็นต้องมีขีดความสามารถปฏิบัติการได้ตลอดช่วงเวลาที่ต้องการ ทั้งนี้ หัวใจสำคัญที่จะคงการปฏิบัติการให้ได้อย่างต่อเนื่องนั้น จะต้องได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอและเหมาะสม ทั้งในยามปกติและในยามสงคราม และหากเกิดความไม่สอดคล้องระหว่างการสนับสนุนกับการใช้กำลังรบบทางเรือ ผลลัพธ์ที่ได้อาจสร้างความเสียหายต่อการดำรงภารกิจของกองทัพเรือและนำไปสู่การสูญเสียผลประโยชน์ของชาติทางทะเลอันมีค่าจะประเมินค่าได้

กองทัพเรืออนุมัติแนวทางการใช้กำลังและระดับความพร้อมรบของกองทัพเรือ รองรับแนวความคิดทางยุทธศาสตร์และบทบาทของกองทัพเรือ เพื่อให้การใช้กำลังมีขีดความสามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์มูลฐานและวัตถุประสงค์เฉพาะทางเรือได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดรูปแบบการปฏิบัติการ และการเคลื่อนย้ายกำลังทางเรือเข้าพื้นที่ปฏิบัติการ ทั้งในภาวะปกติและในภาวะขัดแย้ง - ภาวะสงคราม รวมทั้งกำหนดประเภทและชนิดของกำลังรบ พร้อมกับให้หน่วยต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมของกำลังรบขั้นต่ำที่สุดระดับ พ.๒ (พร้อมปฏิบัติงานในสถานการณ์วิกฤตหรือตามแผนเผชิญเหตุ) รวมทั้งกำหนดความพร้อมรบด้านส่งกำลังบำรุง ตามพันธกิจสาขาการส่งกำลัง โดยกำหนดให้สะสมสิ่งอุปกรณ์ประเภทอาหาร น้ำมันเชื้อเพลิง และ อมภัณฑ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการรบไว้ที่ระดับอัตราสำรองสงคราม

การปฏิบัติตามแนวทางการใช้กำลังและระดับความพร้อมรบของ กองทัพเรือข้างต้น มีความต้องการใช้ขีดความสามารถด้านการส่งกำลังบำรุง จำนวนมาก เพื่อให้กำลังทางเรือมีความพร้อมในการออกปฏิบัติการได้อย่าง ต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพตลอดช่วงระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ สถานภาพ รายการสิ่งอุปกรณที่จำเป็นต่อการรบในปัจจุบันของกองทัพเรือก็ยังประสบ ปัญหาความขาดแคลน โดยเฉพาะการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิง และอmunition รายการวิกฤติ (เป็นอmunitionที่จัดหาได้ยาก มีราคาสูง และใช้เวลาส่งมอบนาน) รวมถึงข้อจำกัดในการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกจากฐานทัพและท่าเรือ เป็นต้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการตอบสนองภารกิจของ กองทัพเรือ ในบทบาทการป้องกันราชอาณาจักร การรักษาสีทือธิปไตยเหนืออาณาเขตทางทะเล และการคุ้มครองและรักษาเส้นทางคมนาคมทางทะเล ตั้งแต่สถานการณ์วิกฤติต่อเนื่องไปจนถึงขั้นการป้องกันประเทศ จึงจำเป็นต้อง พัฒนาศีดความสามารถด้านการสนับสนุนอย่างเป็นระบบ รองรับแนวทางการ ใช้กำลังและระดับความพร้อมรบของกองทัพเรือ

บทนำ

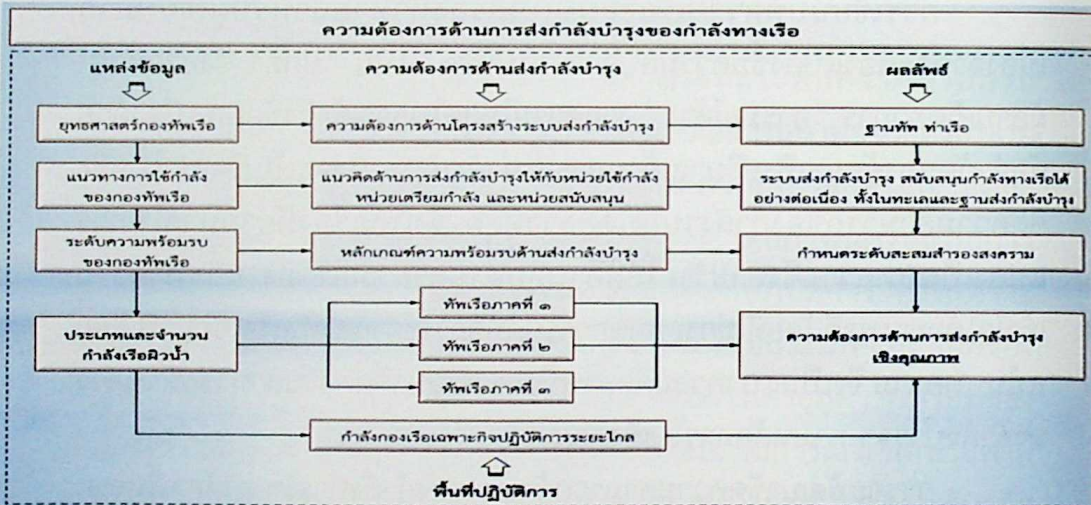
การเขียนบทความเรื่องนี้ นับเป็นเรื่องท้าทายสำหรับผู้เขียนมาก เนื่องจากจะต้องแปลงชั้นความลับจาก “ลับที่สุด” เป็น “ปกติ” จึงอาจทำให้ ผู้อ่านเกิดอาการ “อารมณ์ค้าง” จากความไม่สุดในการเข้าถึงข้อมูล เนื่องด้วย ข้อจำกัดของข้อมูลเชิงปริมาณด้านการส่งกำลังบำรุง ซึ่งจะเป็นสิ่งสะท้อนถึง ศีดความสามารถของกำลังรบได้โดยตรงที่สุด จึงเป็นเรื่องที่ยากมากในการ แปลงเป็นบทความซึ่งสามารถให้ผู้อ่านทุกท่านสามารถเข้าถึง และทำความเข้าใจได้อย่างพอดี โดยที่ไม่กระทบต่อการปฏิบัติการของกองทัพเรือ ข้อมูลที่เขียน ลงในบทความ จึงเป็นแนวความคิดสำหรับการพัฒนาขีดความสามารถด้านการ ส่งกำลังบำรุงฯ ตามหลักการในเชิงคุณภาพ

การจะพัฒนาขีดความสามารถด้านการส่งกำลังบำรุงฯ คงต้องเริ่มจาก การวิเคราะห์ความต้องการด้านการส่งกำลังบำรุงเสียก่อนว่า ตามแนวทางการ ใช้กำลังและระดับความพร้อมรบ มีความต้องการอะไรบ้าง หรือกองทัพเรือ

กำหนดความต้องการไว้อย่างไร จากนั้นจึงตรวจสอบขีดความสามารถด้านการส่งกำลังบำรุงของกองทัพเรือตามสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน แล้วนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ หากเพียงพอแล้วก็ดำรงสภาพความพร้อม แต่ถ้ายังมีสิ่งใดขาดก็นำมาเติมให้เต็ม และต้องทำทั้งระบบของการเติมเต็มสิ่งของที่ยังขาดอยู่ เพื่อให้สามารถดำรงสภาพความพร้อมในการปฏิบัติการของกำลังทางเรือได้อย่างต่อเนื่อง หรือหากจะกล่าวอย่างเป็นภาษาทางการก็คือ การหาแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถด้านการส่งกำลังบำรุง สนับสนุนกำลังทางเรือตามแนวทางการใช้กำลังและระดับความพร้อมรบของกองทัพเรือ โดยผู้เขียนได้นำเสนอเนื้อหาเรียบเรียงประเด็นตามลำดับดังนี้

ความต้องการด้านการส่งกำลังบำรุงของกำลังทางเรือ

ขั้นตอนแรกต้องทราบให้ได้ก่อนว่า แนวทางการใช้กำลังและระดับความพร้อมรบที่กองทัพเรือกำหนดนั้น ต้องใช้กำลังทางเรือประเภทใดบ้าง จำนวนเท่าใด และที่ปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่ใด รวมถึงความต้องการด้านการส่งกำลังบำรุงที่กองทัพเรือคาดหวังไว้เป็นอย่างไร ซึ่งจากการค้นคว้าพบแหล่งข้อมูลสำหรับการตอบคำถามข้างต้น ซึ่งผู้เขียนใช้เป็นกรอบการศึกษาและวิเคราะห์ ดังแสดงในแผนภาพที่ ๑ สรุปได้ดังนี้

ภาพที่ ๑ กรอบการศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการด้านการส่งกำลังบำรุงของกำลังทางเรือ
ที่มา : ผู้เขียน

๑. ยุทธศาสตร์กองทัพเรือ^๑

ได้กำหนดโครงสร้างกำลังทางเรือที่ต้องการในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า ต้องมีขีดความสามารถในการตอบสนองวัตถุประสงค์เฉพาะทางเรือ โดยเฉพาะการป้องกันราชอาณาจักรและรักษาสิทธิอธิปไตยเหนืออาณาเขตทางทะเลของไทย และการคุ้มครองและรักษาเส้นทางคมนาคมทางทะเลของไทย ซึ่งเป็นภารกิจหลักสำคัญที่สุดของกองทัพเรือและไม่มีหน่วยงานหรือองค์กรใดในประเทศสามารถดำเนินการแทนได้ จึงกำหนดกำลังทางเรือที่ต้องการ ประกอบด้วย เรือดำน้ำ เรือฟริเกตสมรรถนะสูง เรือตรวจการณ์ระยะไกลฝั่ง เรือตรวจการณ์ระยะปานกลาง เรือตรวจการณ์ระยะใกล้ฝั่ง เรือเอนกประสงค์ยกพลขึ้นบกขนาดใหญ่ เรือระบายพลขนาดใหญ่ เรือต่อต้านทุ่นระเบิด เป็นต้น นอกจากนี้ ยังกำหนดโครงสร้างระบบสนับสนุน ด้านการฐานทัพ ท่าเรือ และการส่งกำลังบำรุง เพื่อให้สามารถสนับสนุนการปฏิบัติการของหน่วยกำลังต่าง ๆ กองทัพเรือกำหนดให้พัฒนาฐานทัพ ท่าเรือ และการส่งกำลังบำรุงให้ครอบคลุมพื้นที่ปฏิบัติการทั้งอ่าวไทยและทะเลอันดามัน โดยได้กำหนดให้ ฐานทัพเรือสัตหีบ ฐานทัพเรือสงขลา และฐานทัพเรือพังงาเป็นฐานทัพเรือหลักของกองทัพเรือ และกำหนดให้มีฐานส่งกำลังบำรุงส่วนหน้าสนับสนุนการปฏิบัติการของกำลังทางเรือ เพื่อลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางเข้าพื้นที่ปฏิบัติการ

๒. แนวทางการใช้กำลัง พ.ศ.๒๕๖๓

ในหัวข้อนี้จะทำให้ทราบรูปแบบการปฏิบัติการ ทั้งในภาวะปกติ ภาวะขัดแย้ง ต่อเนื่องไปจนถึงภาวะสงคราม รวมถึงแนวทางการเคลื่อนย้ายกำลังทางเรือเข้าไปยังพื้นที่ปฏิบัติการ กรณีเกิดความขัดแย้งในพื้นที่ต่าง ๆ ตรงจุดนี้จะทำให้เห็นภาพว่าจะต้องเตรียมการสนับสนุนกำลังทางเรืออย่างไร และที่ไหน โดยในยามปกติ กำลังทางเรือจะปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่ของทัพเรือภาค ใช้ปฏิบัติการกิจการป้องกันประเทศ รักษาเส้นทางคมนาคมทางทะเล รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล และกิจอื่น ๆ โดยมีทัพเรือภาคเป็นหน่วยรับผิดชอบ ภายใต้แนวความคิดการบังคับบัญชาเป็นพื้นที่ (Area Command Concept) ทั้งนี้ กำลังทางเรือต้องมีขีดความสามารถเพียงพอในการเผชิญกับภัยคุกคามทางทหารได้จนถึงความขัดแย้งระดับต่ำ ครั้นเมื่อเกิดสถานการณ์

ฉุกเฉินหรือสถานการณ์วิกฤติที่ส่งผลต่อความมั่นคงของประเทศ กองทัพเรือจะประกาศวัน ว. (วันวิกฤติ) เพื่อเตรียมกำลังและส่วนสนับสนุนต่าง ๆ พร้อมทั้งเพิ่มเติมกำลังให้กับทัพเรือภาคในการป้องกันพื้นที่และรักษาเส้นทางคมนาคมทางทะเลในพื้นที่รับผิดชอบ และเตรียมปฏิบัติการสำหรับการควบคุมทะเล การปฏิเสธการใช้ทะเล การรักษาเส้นทางคมนาคมทางทะเล และการป้องกันพื้นที่สำคัญในพื้นที่ปฏิบัติการ พร้อมทั้งจัดตั้งหน่วยกำลังเฉพาะกิจเพื่อปฏิบัติการเชิงรุก และสร้างผลกระทบในระดับยุทธศาสตร์ในการป้องปราม เพิ่มเสถียรภาพในการปฏิบัติของฝ่ายเรา จำกัดเสรีในการปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม ตั้งแต่ระยะเริ่มต้นของความขัดแย้งต่อเนื่องไปจนถึงขั้นการป้องกันประเทศ โดยเดินทางไปยังพื้นที่ที่เกิดสถานการณ์ และวางกำลังอยู่ด้านนอกในตำบลที่แรกยุทธที่มีความได้เปรียบ

สำหรับการส่งกำลังบำรุงนั้น กำลังทางเรือจะรับการสนับสนุนจากฐานทัพและท่าเรือในพื้นที่ปฏิบัติการ ส่วนการรับการส่งกำลังบำรุงของหน่วยกำลังเฉพาะกิจปฏิบัติการระยะไกลจะรับการสนับสนุนจากฐานทัพเรือสี่ห้าในช่วงก่อนออกปฏิบัติการ และภายหลังจากทางเข้าพื้นที่วางกำลังแล้ว จะรับการสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงด้วยระบบสนับสนุนเคลื่อนที่ และระบบฐานทัพในพื้นที่ที่ปฏิบัติการ จึงได้กำหนดแนวคิดการพัฒนาขีดความสามารถตามระบบการส่งกำลังบำรุงของกองทัพเรือ ได้แก่ ระบบคลังพัสดุ โดยมุ่งเน้นการเพิ่มระดับสะสมสิ่งอุปกรณ์ให้เพียงพอตั้งแต่ในขั้นปกติ ระบบฐานทัพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการสนับสนุนให้แก่กำลังเรือผิวน้ำ ทั้งนี้ กองทัพเรือยังได้กำหนดให้สร้างฐานทัพ ท่าเรือแห่งใหม่ด้านฝั่งอันดามันอีกจำนวน ๑ แห่ง ให้มีขีดความสามารถในการส่งกำลังบำรุงให้กับเรือดำน้ำและเรือฟริเกตสมรรถนะสูง และระบบสนับสนุนเคลื่อนที่ โดยมุ่งเน้นการใช้เรือส่งกำลังบำรุงขนาดใหญ่ เรือน้ำมัน และเรือน้ำ สนับสนุนการส่งกำลังบำรุงให้แก่กำลังทางเรือในทะเล ตามวงรอบการส่งกำลัง

๓. ระดับความพร้อมรบของกองทัพเรือ

๓.๑ กองทัพเรือกำหนดระดับความพร้อมรบของกองทัพเรือเป็น ๔ ระดับ และใช้หมายเลขแสดงระดับ พ.๑ - พ.๔ เรียงลำดับตามความรุนแรงของ

สถานการณ์ตั้งแต่ขั้นปกติ จนถึงขั้นป้องกันประเทศ ทั้งนี้ ในแต่ละระดับความพร้อมรบกองทัพเรือได้ระบุประเภทและจำนวนกำลังทางเรือในแต่ละพื้นที่ปฏิบัติการ ดังนี้

๓.๑.๑ กำลังเรือผิวน้ำ ระดับ พ.๑ จัดกำลังทางเรือ เพื่อเป็นเครื่องมือของรัฐสนับสนุนการเจรจาระหว่างประเทศได้ โดยเป็นการเตรียมกำลังให้มีขีดความสามารถตอบสนององวัตถุประสงค์เฉพาะทางเรือ เพื่อป้องกันราชอาณาจักรและรักษาสิทธิอธิปไตยเหนืออาณาเขตทางทะเลของไทย และเพื่อคุ้มครองและรักษาเส้นทางคมนาคมทางทะเลของไทย กำลังทางเรือตามพื้นที่ปฏิบัติการ ประกอบด้วย เรือตรวจการณ์ระยะไกลฝั่ง เรือตรวจการณ์ระยะปานกลาง เรือตรวจการณ์ระยะใกล้ฝั่ง และเรือระบายพลขนาดใหญ่ โดยมีจำนวนเรือแต่ละประเภทใกล้เคียงกับแนวทางที่กองทัพเรืออนุมัติจัดเรือไปปฏิบัติราชการในทัพเรือภาคที่ ๑ - ๓

๓.๑.๒ กำลังเรือผิวน้ำ ระดับ พ.๒ เป็นการจัดกำลังเรือให้มีขีดความสามารถปฏิบัติการกิจควบคุมทะเล ปฏิเสธการใช้ทะเลของฝ่ายตรงข้ามในพื้นที่และเวลาที่ต้องการ รักษาเส้นทางคมนาคมทางทะเลและป้องกันฐานทัพ ท่าเรือ และพื้นที่สำคัญทางบกและทางทะเลที่ได้รับมอบหมาย มีการเพิ่มเติมกำลังทางเรือประเภทเรือตรวจการณ์ระยะไกลฝั่ง เรือตรวจการณ์ระยะปานกลาง และเรือตรวจการณ์ระยะใกล้ฝั่ง ให้แก่ทัพเรือภาค และจัดตั้งกำลังกองเรือเฉพาะกิจปฏิบัติการระยะไกล ประกอบด้วย กำลังกองเรือเฉพาะกิจโจมตีและคุ้มกัน และกำลังกองเรือเฉพาะกิจปฏิบัติการยุทธสะเทินน้ำสะเทินบก รวมถึงเรือส่งกำลังบำรุงในระบบสนับสนุนเคลื่อนที่ไปปฏิบัติการในพื้นที่ที่เกิดสถานการณ์วิกฤติ ทั้งนี้ ถือว่ากำลังรบในระดับ พ.๒ เป็นการใช้กำลังเรือผิวน้ำหลักทั้งหมดของกองทัพเรือในการปฏิบัติการตั้งแต่ขั้นสถานการณ์วิกฤติ ต่อเนื่องไปจนถึงขั้นแผนป้องกันประเทศขั้นตอบโต้ - ขั้นป้องกันประเทศ

๓.๑.๓ กำลังเพิ่มเติมในระดับ พ.๓ เป็นการเพิ่มเติมกำลังจากการใช้ทรัพยากรของหน่วยงานภาครัฐ ภายหลังจากประกาศวัน ต. (วันเริ่มปฏิบัติตามแผนในขั้นตอบโต้)

๓.๑.๔ กำลังเพิ่มเติมในระดับ พ.๔ เป็นการเพิ่มเติมกำลังจากการระดมทรัพยากรทั้งหมดของประเทศจากทั้งหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน

ภายหลังการประกาศวัน ร. (วันระดมสรรพกำลัง)

๓.๒ กำหนดหลักเกณฑ์ความพร้อมรบด้านการส่งกำลังบำรุง โดยมี
ความต้องการด้านการส่งกำลังบำรุงของกำลังทางเรือ ดังนี้

๓.๒.๑ การรับส่งกำลังบำรุงของกำลังทางเรือ

๓.๒.๑.๑ กำลังทางเรือที่ปฏิบัติการในพื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๑
ให้เข้ารับการส่งกำลังบำรุง ณ ฐานทัพเรือสัตหีบ และฐานส่งกำลังบำรุง
ทหารเรือตราด

๓.๒.๑.๒ กำลังทางเรือที่ปฏิบัติการในพื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๒
ให้เข้ารับการส่งกำลังบำรุง ณ ฐานทัพเรือสงขลา และสถานีเรือสมุย

๓.๒.๑.๓ กำลังทางเรือที่ปฏิบัติการในพื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๓
ให้เข้ารับการส่งกำลังบำรุง ณ ฐานทัพเรือพังงา สถานีเรือละงู สถานีเรือระนอง
และฐานทัพเรือแห่งใหม่ในอนาคต

๓.๒.๑.๔ กองเรือเฉพาะกิจปฏิบัติการระยะไกล รับการ
ส่งกำลังบำรุงครั้งแรกจากฐานทัพเรือสัตหีบ หลังจากนั้นให้รับการส่งกำลังบำรุง
จากเรือส่งกำลังบำรุง และฐานทัพท่าเรือในพื้นที่ที่ไปปฏิบัติการ

๓.๒.๒ หลักเกณฑ์การกำหนดความพร้อมรบด้านการส่งกำลังบำรุง
ก่อนอื่นผู้เขียนขอทำความเข้าใจก่อนว่า กองทัพเรือได้กำหนด
จำนวนวันสูงสุดสำหรับการปฏิบัติการรบ เพื่อให้หน่วยต่าง ๆ เตรียมการสะสม
สิ่งอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการรบให้แก่กำลังทางเรือ ซึ่งต่อจากนี้ผู้เขียนจะเรียก
ว่า “ระดับอัตราสำรองสงคราม” ส่วนคำว่าอัตราสงครามจะใช้กับอัมพันธ์
ซึ่งหมายถึงจำนวนอัมพันธ์ที่กำหนดจ่ายเต็มที่ให้กับเรือเพื่อเตรียมพร้อมทำ
สงคราม โดยกำหนดหลักเกณฑ์ความพร้อมรบด้านการส่งกำลังบำรุงไว้ดังนี้

๓.๒.๒.๑ ให้กรมพลาธิการทหารเรือ สะสมน้ำมันเชื้อเพลิงและ
หล่อลื่น ให้เพียงพอ เพื่อสนับสนุนกำลังทางเรือในระดับอัตราสำรองสงคราม

๓.๒.๒.๒ ให้กรมสรรพาวุธทหารเรือ สะสมอัมพันธ์ทุกประเภท
เพื่อสนับสนุนกำลังทางเรือ ในระดับอัตราสงคราม และสะสมอัมพันธ์รายการ
วิกฤติในระดับที่กำหนดเป็นจำนวนเท่าของอัตราสงคราม

๓.๒.๒.๓ ให้ฐานทัพเรือสงขลา และฐานทัพเรือพังงา สะสม
อัมพันธ์ตามจำนวนอัตราสงครามของกำลังทางเรือที่ปฏิบัติราชการในพื้นที่

๓.๒.๒.๔ ด้านการฐานทัพ สามารถรองรับการเข้าจอดของ กำลังเรือผิวน้ำทั้งหมดที่ปฏิบัติการกิจในแต่ละพื้นที่ปฏิบัติการ พร้อมการ สนับสนุนด้านการส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ไฟฟ้า น้ำจืด และออมกันซ์ เป็นต้น

มาถึง ณ จุดนี้ ผู้อ่านคงทราบถึงที่มาของประเภทกำลังรบทางเรือ ตามแนวทางการใช้กำลังและระดับความพร้อมรบ รวมถึงความต้องการด้านการ ส่งกำลังบำรุงให้กับกำลังทางเรือดังกล่าว แม้อาจจะขัดใจในประเด็นของ จำนวนกำลังทางเรือที่ไม่อาจลงลึกในเชิงปริมาณได้ แต่จากข้อเท็จจริงจาก แหล่งข้อมูลทั้ง ๓ ข้อ ที่กล่าวมาในข้างต้น จะทำให้สามารถทราบถึงประเภท และจำนวนกำลังรบในเชิงปริมาณที่ชัดเจน แต่ในส่วนของความต้องการในด้านการ ส่งกำลังบำรุงจะเป็นเพียงแต่ความต้องการในเชิงคุณภาพ ยังไม่สามารถนำมา ใช้ได้โดยตรง ต้องทำการวิเคราะห์ โดยนำทฤษฎี หลักเกณฑ์ และหลักการที่ เกี่ยวข้องมาใช้ประกอบการคำนวณในเชิงคณิตศาสตร์ จึงจะสามารถถอดออกมา เป็นความต้องการด้านการส่งกำลังบำรุงจะเป็นในเชิงปริมาณได้ ซึ่งผู้เขียน จะอธิบายในหัวข้อถัดไป

การวิเคราะห์ความต้องการด้านการส่งกำลังบำรุงของกำลังทางเรือเชิง ปริมาณ

เมื่อได้ประเภทจำนวนเรือ และพื้นที่ปฏิบัติการแล้ว จะต้องดำเนินการ วิเคราะห์เรือแต่ละลำว่ามีความต้องการสิ่งอุปกรณ์ในแต่ละประเภทอะไรบ้าง และจำนวนเท่าใด ซึ่งในหัวข้อนี้จะมุ่งเน้นวิเคราะห์ความต้องการด้านการ ส่งกำลังบำรุงของสิ่งอุปกรณ์ที่สำคัญและมีผลชี้ขาดต่อการปฏิบัติการทางเรือ และกองทัพเรือได้กำหนดให้เป็นรายการสิ่งอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการรบเรือ^๔ ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง และออมกันซ์รายการวิกฤติ ดังนี้

๑. ความต้องการน้ำมันเชื้อเพลิงของกำลังทางเรือ เป็นชนิดดีเซลหมุนเร็ว ไม่ผสมไบโอดีเซล มีแนวทางในการพิจารณา ดังนี้

๑.๑ เอกสารประกอบการหาความต้องการเชิงปริมาณของน้ำมัน เชื้อเพลิง

๑.๑.๑ บันทึกข้อความ กองเรือยุทธการ ลับ ด่วน ที่ ๓๐๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๓๐ พ.ค.๖๒ เรื่อง ขออนุมัติอัตราความหมดเปลือง

ของเรือ และอากาศยาน ซึ่งกำหนดไว้ใช้ในการจัดทำแผนปฏิบัติการ

๑.๑.๒ เอกสารประจำภาคของ นาวาเอก อภิชาติ โชไชย นักศึกษาวิทยาลัยการทัพเรือ รุ่นที่ ๔๘ เรื่อง การเตรียมความพร้อมน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการทางเรือในพื้นที่อ่าวไทย และอันดามัน บทที่ ๓ หัวข้อ หลักการใช้เรือผิวน้ำของกองทัพเรือ โดยใช้หลักการคิดที่ได้ข้อยุติจากการประชุมร่วมระหว่างกรมยุทธการทหารเรือ กรมส่งกำลังบำรุงทหารเรือ กองเรือยุทธการ และหน่วยเทคนิคของกองทัพเรือที่เกี่ยวข้อง

๑.๒ หลักการคิดปริมาณความต้องการน้ำมันดีเซลหมุนเร็วของเรือแต่ละลำ โดยจะคำนวณอัตราการความสิ้นเปลืองการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงจากชั่วโมงการใช้งานเครื่องจักรใหญ่ และเครื่องไฟฟ้าของเรือแต่ละลำใน ๑ วัน ซึ่งเมื่อได้อัตราความสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงใน ๑ วัน ให้นำไปคูณกับจำนวนวันสูงสุดที่กองทัพเรือกำหนดไว้สำหรับปฏิบัติการรบ ก็จะได้ระดับอัตราสำรองสงครามของเรือแต่ละลำ โดยสามารถเขียนเป็นสูตรทางคณิตศาสตร์ได้ดังนี้

$$Vt = [(Cs \times Ts) + (Cm \times Tm) + (Ce \times Te)] \times D$$

- โดย Vt คือ ระดับอัตราสำรองสงครามของเรือแต่ละลำ (ลิตร)
Cs คือ อัตราความหมดเปลืองของเรือที่ความเร็วมัธยัสถ์ (ลิตร/ชั่วโมง)
Cm คือ อัตราความหมดเปลืองของเรือที่ความเร็วสูงสุด (ลิตร/ชั่วโมง)
Ce คือ อัตราความหมดเปลืองของเครื่องไฟฟ้าเรือ (ลิตร/ชั่วโมง)
Ts คือ เวลาเฉลี่ยที่ใช้ความเร็วมัธยัสถ์ใน ๑ วัน (ชั่วโมง)
Tm คือ เวลาเฉลี่ยที่ใช้ความเร็วสูงสุดใน ๑ วัน (ชั่วโมง)
Te คือ เวลาที่ใช้เดินเครื่องไฟฟ้าเรือใน ๑ วัน (ชั่วโมง)
D คือ จำนวนวันสูงสุดที่กองทัพเรือได้กำหนดไว้สำหรับการปฏิบัติการรบ (วัน)

เมื่อนำระดับอัตราสำรองสงครามของเรือแต่ละลำ (Vt) มารวมกัน โดยจำแนกตามพื้นที่ปฏิบัติการของทัพเรือภาค เราจะได้ปริมาณความต้องการน้ำมันเชื้อเพลิงเชิงปริมาณที่ต้องการในแต่ละพื้นที่ สำหรับกองเรือเฉพาะกิจปฏิบัติการระยะไกลก็คำนวณในลักษณะเดียวกัน โดยเมื่อเกิดสถานการณ์วิกฤติแล้วกำลังกองเรือเฉพาะกิจปฏิบัติการระยะไกลเข้าไปปฏิบัติการในพื้นที่ใด

ก็ให้นำไปรวมกับความต้องการน้ำมันเชื้อเพลิงในพื้นที่นั้น ๆ ทั้งนี้ ค่าที่ได้จากการคำนวณจะเป็นค่าประมาณการในเบื้องต้น ในการคำนวณในลักษณะเช่นนี้ ความถูกต้องจะขึ้นอยู่กับตัวแปรค่าเวลาเฉลี่ยที่ใช้ความเร็วมัธยัสต์ (Ts) และเวลาเฉลี่ยที่ใช้ความเร็วสูงสุด (Tm) ใน ๑ วัน ดังนั้น ในประเด็นนี้กองทัพเรือจึงควรบันทึกและวิเคราะห์หลักการใช้เรือของกองทัพเรือ เพื่อนำมาเป็นฐานข้อมูลการใช้กำลังทางเรือและการสนับสนุนด้านการส่งกำลังบำรุง ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งในการเก็บข้อมูลในสถานการณ์ปกติ และโดยเฉพาะในยามที่เกิดสภาวะวิกฤติที่ควรเก็บข้อมูลจากในช่วงการฝึกกองทัพเรือหรือการฝึกที่สมมติเหตุการณ์ให้ใช้กำลังทางเรือเข้าแก้ไขปัญหาในสถานการณ์วิกฤติหรือสถานการณ์รบ เนื่องจากจะให้ค่าใกล้เคียงกับความเป็นไปได้มากที่สุด

๑.๓ เมื่อได้จำนวนปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงในแต่ละพื้นที่แล้ว มิใช่หมายความว่างานด้านการส่งกำลังบำรุงจะจบเพียงแค่นี้ จำเป็นต้องเตรียม “ภาชนะ” รองรับปริมาณดังกล่าว หรือที่เรียกว่าคลังเชื้อเพลิงให้เพียงพอต่อปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวข้างต้น ซึ่งจะต้องนำไปเปรียบเทียบกับขีดความสามารถในการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงของคลังเชื้อเพลิงในปัจจุบันตามแต่ละพื้นที่ปฏิบัติการ ซึ่งจะต้องนำไปวิเคราะห์เปรียบเทียบในหัวข้อถัดไป

๒. ความต้องการอภิมภินธ์รายการวิกฤติ มีแนวทางในการพิจารณา ดังนี้

๒.๑ เอกสารประกอบการหาความต้องการเชิงปริมาณ

๒.๑.๑ บันทึกข้อความ กรมส่งกำลังบำรุงทหารเรือ ลับ ที่ กท ๐๕๐๖/๔๘ ลงวันที่ ๒๔ พ.ย.๕๓ เรื่อง ขออนุมัติบัญชีและเกณฑ์สะสมสิ่งอุปกรณ์รายการวิกฤติใหม่ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์การคิดระดับสะสมสิ่งอุปกรณ์รายการวิกฤติของกองทัพเรือ แนวคิดในการใช้อาวุธ และบัญชีรายการสิ่งอุปกรณ์วิกฤติ

๒.๑.๒ บันทึกข้อความ กรมส่งกำลังบำรุงทหารเรือ ลับมาก ที่ ต่อ กบ.ทร. เลขรับ ๖๖๑๘/๕๘ ลงวันที่ ๑๘ ส.ค.๕๘ เรื่อง ขออนุมัติแผนระดมสรรพกำลังของกองทัพเรือ และบัญชีระดมสรรพกำลังของกองทัพเรือ ซึ่งกำหนดบัญชีรายการสิ่งอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการรบ และระดับสะสมอัตราสำรองสงครามของสิ่งอุปกรณ์รายการวิกฤติ

คลังย่อย ระบบฐานทัพจึงทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมต่อในการส่งสิ่งอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้แก่กำลังทางเรือที่มาจอดรับการส่งกำลังบำรุง ส่วนระบบสนับสนุนเคลื่อนที่ ก็ทำหน้าที่คล้ายกับฐานทัพเรือ คือ รับสิ่งอุปกรณ์จากคลังใหญ่หรือคลังสาขา แต่จะมาส่งให้แก่กำลังทางเรือในพื้นที่ปฏิบัติการตามตำบลที่ที่นัดหมาย โดยมีรายละเอียดดังนี้

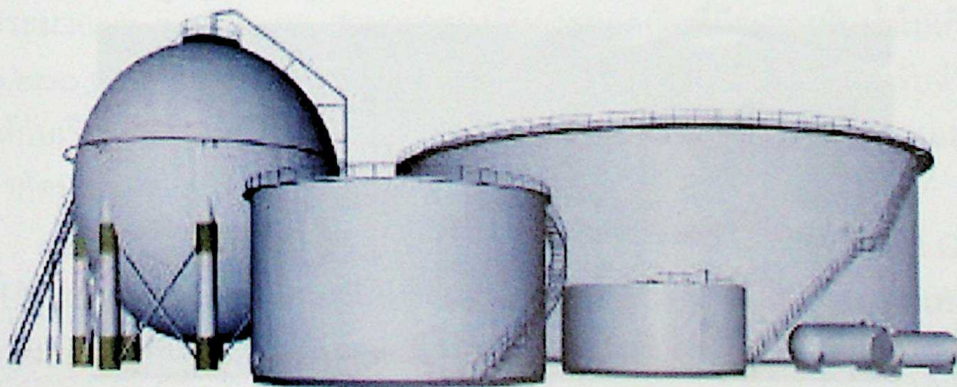
๑.ขีดความสามารถด้านระบบคลังพัสดุ ซึ่งในหัวข้อนี้จะมุ่งเน้นตรวจสอบขีดความสามารถของคลังเก็บสิ่งอุปกรณ์ที่สำคัญและมีผลชี้ขาดต่อการปฏิบัติการทางเรือ และกองทัพเรือได้กำหนดให้เป็นรายการสิ่งอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการรบ ได้แก่ คลังเชื้อเพลิง และคลังจัดเก็บบอมภัณฑ์รายการวิกฤติ ทั้งนี้ มีประเด็นที่ไม่สามารถระบุรายละเอียดข้อมูลที่มีความสำคัญทางยุทธการลงในบทความนี้ได้ โดยจะใช้วิธีการเปรียบเทียบความเพียงพอในหัวข้อถัดไป สำหรับข้อมูลที่จะพอจะระบุได้ มีดังนี้

๑.๑ คลังเชื้อเพลิง แบ่งพื้นที่ให้การสนับสนุนกำลังทางเรือ ดังนี้

๑.๑.๑ พื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๑ ได้แก่ คลังเชื้อเพลิงจุกเสม็ด คลังเชื้อเพลิงสัตหีบ คลังเชื้อเพลิงกรุงเทพ และคลังเชื้อเพลิงฐานส่งกำลังบำรุงตราด

๑.๑.๒ พื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๒ ได้แก่ คลังเชื้อเพลิงกองพลาธิการฐานทัพเรือสงขลา และ สถานีบริการ สถานีเรือสมุย

๑.๑.๓ พื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๓ ได้แก่ คลังเชื้อเพลิงกองพลาธิการฐานทัพเรือพังงา และสถานีบริการ สถานีเรือละงู

ที่มา : <http://www.merteh.lv/eh/pdf/TI408VEN.PDF>

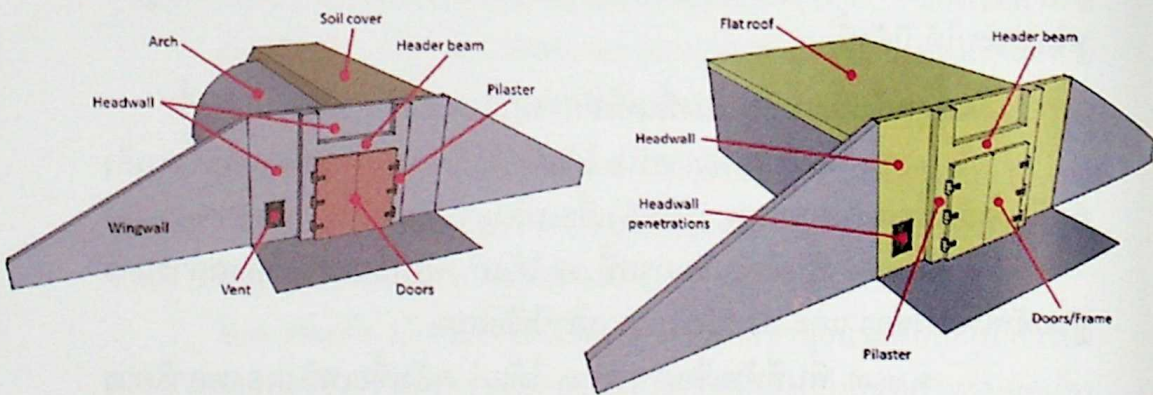
๑.๒ คลังจัดเก็บออมภัณฑ์รายการวิกฤติ ประกอบด้วย คลังลูกปืนใหญ่ คลังอาวุธปล่อยนำวิถี และคลังตอร์ปิโด เป็นต้น โดยในการจัดเก็บออมภัณฑ์มีหลักในการพิจารณา คือ ปริมาตรบรรจุภัณฑ์ของออมภัณฑ์เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินปริมาตรสุทธิในการจัดเก็บของคลังออมภัณฑ์ และน้ำหนักดินระเบิดรวมของออมภัณฑ์ที่จัดเก็บต้องไม่เกินที่กรมสรรพาวุธกำหนด ทั้งนี้ สามารถจำแนกประเภทคลังได้ดังนี้

๑.๒.๑ คลังมาตรฐาน ขนาด ๑๒ x ๒๔ x ๔ เมตร

๑.๒.๒ คลังจัดเก็บ Fuze และ Primer ขนาด ๔ x ๖ x ๔ เมตร

๑.๒.๓ คลังคลุมด้วยดิน (Earth Cover Magazine) ติดตั้งเครื่องควบคุมอุณหภูมิ

ECM components and blast resisting elements (UFC 4-420-01).

ที่มา : <https://d3i71xaburhd42.cloudfront.net/1117b2d9c0e4c13166df732d624f69f1a1458ed0/11-Figure1-1.png>

ที่มา : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Flickr_-_Israel_Defense_Forces_-_Confiscated_Ammunition_in_Warehouse.jpg

๒. ขีดความสามารถด้านระบบฐานทัพ

ที่มา : https://www.navyrecognition.com/images/stories/news/2017/march/Jetty_for_New_Royal_Navy_Aircraft_Carriers_Ready_at_Portsmouth_Naval_Base_2.jpg

๒.๑ ฐานทัพเรือสัตหีบ^๕

๒.๑.๑ ท่าเรือน้ำลึกจุกเสม็ด มีท่าเทียบเรือ ๓ ด้าน ความยาวรวม ๑,๐๒๐ เมตร สามารถรองรับการจอดเรือขนาดใหญ่ที่กินน้ำลึกไม่เกิน ๙ เมตร มีระบบไฟฟ้าและน้ำจืด แต่ไม่มีระบบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง

๒.๑.๒ ท่าเรือแหลมเทียน มีความยาวหน้าท่าสำหรับจอดเรือประมาณ ๒,๓๗๔ เมตร สามารถรองรับการจอดเรือที่มีระวางขับน้ำไม่เกิน ๖,๒๐๐ ตัน และกินน้ำลึกไม่เกิน ๗ เมตร มีระบบไฟฟ้าและน้ำจืด สำหรับจ่ายให้กับเรือผิวน้ำตลอดแนวท่า มีระบบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง เฉพาะบางจุด และจำกัดปริมาณการจ่ายน้ำมัน

๒.๑.๓ ท่าเทียบเรือน้ำมัน POL. PIER (PETROLEUM OIL LUBRICATION) ลักษณะท่าเรือ เป็นท่าสำหรับเทียบเรือรับ - ส่ง น้ำมันเชื้อเพลิง ความยาวท่าเทียบ ๖๖ เมตร ความยาวรวมดอลฟิล ๒๘๖ เมตร สามารถให้เรือที่มีระวางขับน้ำไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ ตัน และกินน้ำลึกไม่เกิน ๑๐ เมตร

๒.๒ ฐานทัพเรือสงขลา^๖ ลักษณะท่าเรือเป็นรูปตัวที่ จำนวน ๒ ท่า และมีหลักผูกเรือ จำนวน ๓ หลัก ความยาวรวม ๓๗๖.๙ เมตร สามารถรองรับ การจอดเรือตั้งแต่เรือตรวจการณ์ระยะใกล้ฝั่งลงมา และกินน้ำลึกไม่เกิน ๓ เมตร มีระบบไฟฟ้า น้ำจืด และระบบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตลอดแนวท่า

๒.๓ ฐานทัพเรือพังงา^๗ ลักษณะท่าเรือเป็นรูปตัวแอล ความยาว หน้าท่า ๒๐๐ เมตร มีหลักเทียบเรือ จำนวน ๒ หลัก เชื่อมต่อกับท่าเรือ ความยาว ๕๔ เมตร สามารถรองรับการจอดเรือที่มีระวางขับน้ำไม่เกิน ๔,๕๐๐ ตัน และกินน้ำลึกไม่เกิน ๖ เมตร มีระบบไฟฟ้า น้ำจืด และระบบจ่ายน้ำมัน เชื้อเพลิงตลอดแนวท่า

๒.๔ ฐานส่งกำลังบำรุงทหารเรือตราด^๘ ลักษณะท่าเรือเป็นรูป คล้ายตัวที่ ความยาวหน้าท่า รวมหลักเทียบเรือ ๑๔๕ เมตร สามารถรองรับการ จอดเรือที่มีระวางขับน้ำไม่เกิน ๕๕๐ ตัน กินน้ำลึกไม่เกิน ๓ เมตร มีระบบไฟฟ้า น้ำจืด และระบบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงบริเวณท่าเรือ

๒.๕ สถานีเรือสมุย^๙ ลักษณะท่าเรือคล้ายรูปตัวที่ ความยาวหน้าท่า ๕๒ เมตร สามารถรองรับการจอดเรือตรวจการณ์ระยะใกล้ฝั่ง และเรือระบายพล ขนาดใหญ่ ที่กินน้ำลึกไม่เกิน ๔ เมตร มีระบบไฟฟ้า น้ำจืด และระบบจ่ายน้ำมัน เชื้อเพลิงบริเวณท่าเรือ

๒.๖ สถานีเรือละงู^{๑๐} ลักษณะท่าเรือคล้ายรูปตัวที่ ความยาวหน้า ท่า ๓๒.๘๒ เมตร สามารถรองรับการจอดเรือตรวจการณ์ระยะใกล้ฝั่ง และเรือ ระบายพลขนาดใหญ่ ที่กินน้ำลึกไม่เกิน ๔.๕ เมตร มีระบบไฟฟ้า น้ำจืด และ ระบบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงบริเวณท่าเรือ

๒.๗ สถานีเรือระนอง^{๑๑} มีลักษณะเป็นหลักเทียบเรือ จำนวน ๒ หลัก ต่อจากปลายท่าเรือระนอง มีสะพานทางเดินเชื่อมระหว่างท่าและหลักเทียบเรือ ความยาวหน้าท่า ๖๒.๕ เมตร สามารถรองรับการจอดเรือตั้งแต่เรือตรวจการณ์ ระยะปานกลางเข้าเทียบได้ และกินน้ำลึกไม่เกิน ๗ เมตร มีระบบไฟฟ้าและน้ำจืด แต่ไม่มีระบบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง

๓. ชีตความสามารถด้านระบบสนับสนุนเคลื่อนที่

ที่มา : <http://en.people.cn/NMediaFile/2019/0211/FOR-EIGN201902111328000305354460999.jpg>

กองทัพเรือใช้เรือส่งกำลังบำรุงเป็นระบบสนับสนุนเคลื่อนที่ โดยเรือที่สามารถรับ - ส่งสิ่งอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการรบ แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ เรือส่งกำลังบำรุงรวม และเรือบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิง โดยมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ ขีดความสามารถเรือส่งกำลังบำรุงในระบบสนับสนุนเคลื่อนที่

เรือส่งกำลังบำรุง	ระวางขับน้ำ (ตัน)	รัศมีทำการ (ไมล์)	ความเร็ว		ขีดความสามารถในการบรรทุก	
			มัธยัสต์ (นอต)	สูงสุด (นอต)	น้ำมันดีเซล (ลิตร)	สรรพาวุธ (ตัน)
ร.ล.สิมิลัน	๒๒,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๕	๑๙	๘,๐๐๐,๐๐๐	๔๕๐
ร.ล.จุฬา	๑,๖๖๑	๖,๐๔๔	๑๒	๑๓	๑,๐๖๖,๐๐๐	-
ร.ล.มาตรา	๑,๖๓๐	๔,๐๐๐	๑๐	๑๒	๑,๒๐๐,๐๐๐	-
ร.ล.เปรีด	๓๖๐	๒,๔๐๐	๘	๑๐	๑๘๐,๐๐๐	-
ร.ล.เสม็ด	๓๖๐	๒,๔๐๐	๗	๙.๔	๑๙๐,๐๐๐	-
ร.ล.ปรัง	๑๕๐	๑,๒๐๐	๙.๒	๑๐.๖	๑๘๐,๐๐๐	-

ที่มา : กองเรือยกพลขึ้นบกและยุทธบริการ กองเรือยุทธการ

โดยสรุปในประเด็นหัวข้อขีดความสามารถด้านการส่งกำลังบำรุงของกองทัพเรือในปัจจุบัน ผู้เขียนได้ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์จนได้ข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ ผู้เขียนจะขอ “ลักไก่” โดยใช้วิธีสรุปในเชิงเปรียบเทียบความเพียงพอในหัวข้อถัดไป

วิเคราะห์เปรียบเทียบความเพียงพอ

ในหัวข้อนี้ผู้เขียนได้นำหัวข้อ “ความต้องการด้านการส่งกำลังบำรุงของกองทัพเรือ” มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับ “ขีดความสามารถด้านการส่งกำลังบำรุงของกองทัพเรือในปัจจุบัน” เพื่อดูความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นผลจากการเปรียบเทียบ สรุปได้ดังนี้

๑. ระบบคลังพัสดุ

๑.๑ น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว มียอดคงเหลือเฉลี่ยในแต่ละเดือนของปีงบประมาณ ๒๕๖๔ มีปริมาณระดับสะสมไม่ถึงร้อยละ ๗ ของระดับอัตราสำรองสงคราม ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำมาก และการสำรองน้ำมันดีเซลสนับสนุนหน่วยเรือของคลังเชื้อเพลิง (ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง) ในพื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๒ และทัพเรือภาคที่ ๓ ยังไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนกำลังทางเรือที่ปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่ ส่วนในพื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๑ แม้จะมีขีดความสามารถในการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงอย่างเพียงพอ แต่หากมองเจาะลงไปทีคลังเชื้อเพลิงสต็อกดิบ (ท่าเรือแหลมเทียน) จะพบว่าขีดความสามารถในการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนกำลังทางเรือที่ต้องให้การสนับสนุน โดยในอดีตเคยมีบทเรียนจากกรณีปัญหาความขัดแย้งกับประเทศกัมพูชาเมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๔ ในการจัดเตรียมกำลังทางเรือจำนวนหนึ่ง เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการทางทหารบริเวณพื้นที่ชายแดนจังหวัดตราด เรือที่จัดเตรียมไว้ต้องใช้เวลารับน้ำมันเชื้อเพลิงเกินกว่า ๒๔ ชั่วโมง โดยต้องระดมรถบรรทุกน้ำมันจำนวนมากลำเลียงน้ำมันเชื้อเพลิงจากคลังของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) อีกทั้งยังสร้างความวุ่นวายในบริเวณฐานทัพเรือสัตหีบด้วย

๑.๒ อนุมัติรายการ विकฤติ ประสบปัญหาความขาดแคลน โดยมีปริมาณสะสมต่ำกว่าระดับอัตราสำรองสงครามและมีสภาพความพร้อมรบอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ประกอบกับ เป็นรายการที่จัดซื้อได้ยาก มีราคาแพง และใช้

ระยะเวลาส่งมอบนาน หากไม่รีบดำเนินการแก้ไข จะก่อปัญหาเพิ่มมากขึ้นอีก ในอนาคต นอกจากนี้ ทั้งรายการและจำนวนของรายการสิ่งอุปกรณ์รายการ วิกฤติที่ถูกกำหนดขึ้นมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ยังไม่ได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอาวุธและยุทธโปกรณ์ของกองทัพเรือ

๑.๓ ในระบบคลังสาขา ฐานทัพเรือสงขลาไม่มีคลังออมภัณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับจัดเก็บออมภัณฑ์สนับสนุนหน่วยเรือในระดับอัตราสงครามของกองเรือ ตามหลักเกณฑ์การกำหนดความพร้อมรบ ส่วนฐานทัพเรือพังงา ถึงแม้จะมีคลังมาตรฐานสำหรับจัดเก็บออมภัณฑ์ให้กับเรือที่มาปฏิบัติราชการ แต่ก็ยังมีไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนหน่วยเรือ ในระดับอัตราสงครามของกองเรือ

๒. ระบบฐานทัพ พบปัญหาและข้อจำกัด ดังนี้

๒.๑ ปัญหาความแออัดในการจอดเรือของฐานทัพเรือหลัก ทั้ง ๓ แห่ง

๒.๒ ข้อจำกัดในการจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงที่ฐานทัพเรือสตึก และ ปัญหาเรือผิวน้ำขนาดใหญ่ไม่สามารถรับน้ำมันเชื้อเพลิงบริเวณที่จอดเรือได้ เนื่องจากไม่มีระบบท่อทางและหัวจ่าย ณ ท่าบลที่จอดเรือ

๒.๓ ฐานทัพเรือสงขลา ไม่มีความเหมาะสมสำหรับการเป็นฐานทัพเรือหลัก เนื่องจากบริเวณท่าเรือมีน้ำตื้น มีช่องทางเข้า - ออกเพียงช่องทางเดียว มีความหนาแน่นของการจราจรทางน้ำ มีการทำประมงประเภทยิงพวงบริเวณร่องน้ำ ไม่มีพื้นที่เพียงพอที่จะขยายสิ่งอำนวยความสะดวกเมื่อมีความต้องการใหม่ และที่สำคัญคือไม่สามารถรองรับเรือฟริเกตสมรรถนะสูงเข้าจอดเทียบท่าเรือเพื่อรับการส่งกำลังบำรุงได้

๒.๔ ปัจจุบันกองทัพเรือมีความพร้อมในการส่งกำลังบำรุงด้านการ ฐานทัพทางฝั่งทะเลอันดามันอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำ เนื่องจากมีฐานทัพเรือพังงา เป็นฐานทัพเรือหลักเพียงแห่งเดียวในพื้นที่ มีเรือรบขนาดใหญ่จำนวนมากหลายลำ ซึ่งไม่สามารถเข้ารับการสนับสนุนในฐานส่งกำลังบำรุงส่วนหน้าได้ หรือหากใช้ท่าเรือเอกชนก็จะเป็นปัญหาในการลำเลียงออมภัณฑ์ ทั้งนี้ ยังไม่รวมถึงกรณีที่ต้องสนับสนุนกำลังของกองเรือปฏิบัติการระยะไกลกรณีเกิดสถานการณ์วิกฤติในพื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๓ โดยนอกจากปัญหาความแออัดแล้ว ยังมีข้อจำกัดในการคงกำลังทางเรือในพื้นที่ และเป็นความล่าช้าที่จะถูกขัดขวางการเสริม

สร้างกำลังจากอ่าวไทยสู่ฝั่งทะเลอันดามันเมื่อเกิดสถานการณ์

๓. ระบบสนับสนุนเคลื่อนที่ พบว่าในระบบการส่งกำลังบำรุงเคลื่อนที่ของกองทัพเรือ ประกอบด้วย เรือส่งกำลังบำรุงขนาดใหญ่ ๑ ลำ มีความเหมาะสมสำหรับการสนับสนุนภารกิจของกำลังกองเรือเฉพาะกิจปฏิบัติการระยะไกล เรือน้ำมันขนาดใหญ่ จำนวน ๒ ลำ มีความเหมาะสมสำหรับการสนับสนุนภารกิจของฐานทัพเรือสงขลา และฐานทัพเรือพังงานั่น นอกจากการสนับสนุนกำลังทางเรือได้โดยตรงแล้ว หากเรือประเภทดังกล่าวการเคลื่อนย้ายไปยังพื้นที่วิกฤติยังสามารถใช้เป็นแหล่งสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงทำให้ระดับการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงในพื้นที่เพิ่มขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากจำนวนเรือส่งกำลังบำรุงขนาดใหญ่ และเรือน้ำมันขนาดใหญ่ที่มีอยู่ ไม่ได้ถูกสำรองเพื่อเตรียมการรองรับในกรณีที่ต้องเข้ารับการซ่อมทำ หรือกรณีการเกิดความขัดแย้งที่ต้องแบ่งกำลังออกปฏิบัติการในพื้นที่อ่าวไทยและอันดามันพร้อมกัน อาจเกิดปัญหาการสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงได้

แนวทางการพัฒนาขีดความสามารถด้านการส่งกำลังบำรุง

สำหรับแนวทางในการพัฒนาขีดความสามารถด้านการส่งกำลังบำรุงนั้น ได้นำหลักการส่งกำลังบำรุง ซึ่งประกอบด้วย การตอบสนองความต้องการ ความง่าย ความอ่อนตัว ความประหยัด ความเพียงพอ ความต่อเนื่อง และความปลอดภัย พันธกิจการส่งกำลังบำรุง เฉพาะในส่วนของการส่งกำลัง (การกำหนดความต้องการ การจัดหา การเก็บรักษา การแจกจ่าย และการจำหน่าย) และการฐานทัพ เพื่อตอบสนองความต้องการของกองกำลังเพื่อความพร้อมรบหลักเกณฑ์ด้านการส่งกำลังบำรุง และนโยบายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงศึกษาระดับการสะสมสิ่งอุปกรณ์ของกองทัพบกและกองทัพอากาศ มาเป็นแนวทางสังเคราะห์ เพื่อใช้กำหนดแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถด้านการส่งกำลังบำรุงสนับสนุนกำลังทางเรือรองรับแนวทางการใช้กำลังและระดับความพร้อมรบของกองทัพเรือที่เหมาะสม สรุปได้ดังนี้

๑. ระบบคลังพัสดุ

๑.๑ คลังเชื้อเพลิง

๑.๑.๑ สำหรับปัญหาขีดความสามารถในการสำรองน้ำมัน

ดีเซลสนับสนุนหน่วยเรือของคลังเชื้อเพลิงในพื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๒ และทัพเรือภาคที่ ๓ ยังไม่เพียงพอสนับสนุนกำลังทางเรือที่ปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่ มีคำถามสำคัญ คือ ควรสร้างถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับการเก็บสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงหรือไม่ ถ้าควรสร้างจะสร้างขนาดความจุเท่าใด ในการพิจารณาประเด็นนี้ได้นำข้อมูลการสำรองน้ำมันดีเซลหมุนเร็วที่ให้แก่ยานรบของกองทัพบก และข้อมูลการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงอากาศยาน (JP-8) ของกองทัพอากาศ ปรากฏว่ามีคลังเชื้อเพลิงที่ขีดความสามารถสะสมอัตราการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงสูงสุดมีความจุในการสะสมมากกว่า ๒ เท่า ของปริมาณที่กำหนดไว้ใช้ในภาวะสงคราม เพื่อรับประกันความต่อเนื่องการปฏิบัติการรบ และไม่ยอมรับความเสี่ยงใด ๆ ต่อความไม่เพียงพอสำหรับความอยู่รอดและผลประโยชน์ของชาติ ทั้งนี้สอดคล้องกับหลักการส่งกำลังบำรุง ด้านการตอบสนองความต้องการและความเพียงพอ ดังนั้นในปัญหานี้ กองทัพเรือควรเพิ่มขีดความสามารถในการสำรองน้ำมันดีเซลสนับสนุนหน่วยเรือของคลังเชื้อเพลิงในพื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๒ และทัพเรือภาคที่ ๓ โดยมีปริมาตรความจุของถังน้ำมันไม่น้อยกว่าระดับสะสมอัตราสำรองสงคราม ดังนี้

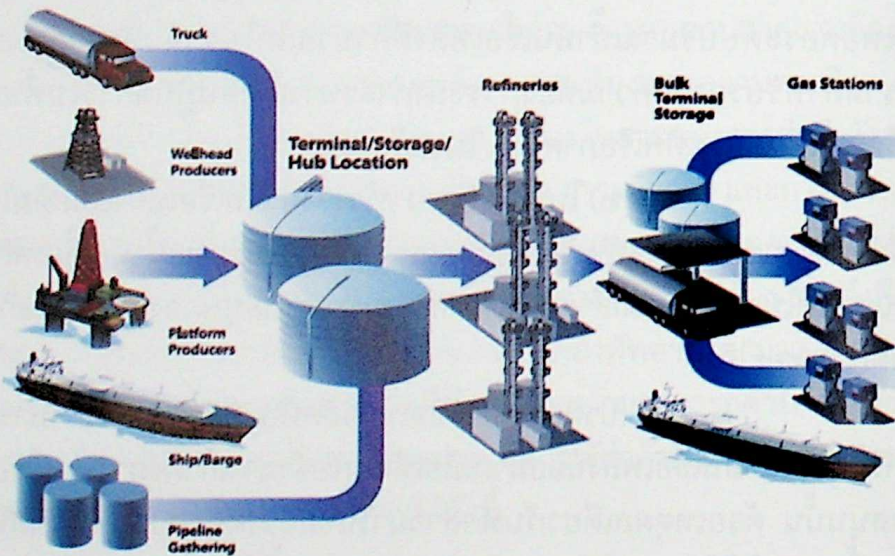
๑) ในระยะแรก สร้างถังน้ำมันเชื้อเพลิงให้มีความจุเพียงพอต่อระดับปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่คำนวณได้ในระดับอัตราสำรองสงครามสำหรับรองรับความต้องการของกำลังทางเรือที่ปฏิบัติการในพื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๒ และทัพเรือภาคที่ ๓ ในระดับ พ.๑

๒) ในระยะที่สอง สร้างถังน้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มเติมในพื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๒ และทัพเรือภาคที่ ๓ รองรับระดับปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่คำนวณได้ในระดับอัตราสำรองสงครามสำหรับสนับสนุนกองเรือเฉพาะกิจปฏิบัติการระยะไกล

๑.๑.๒ ประเด็นคลังเชื้อเพลิงสัตว์หีบ ที่มีขีดความสามารถในการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนกำลังทางเรือที่ต้องสนับสนุนนั้น ด้วยเหตุผลเดียวกับที่กล่าวมาในข้อข้างต้น ควรสร้างถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงให้มีความจุเพียงพอต่อระดับปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่คำนวณได้ในระดับอัตราสำรองสงครามสำหรับรองรับความต้องการของกำลังทางเรือที่ปฏิบัติการในพื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๑ รวมกับปริมาณความจุถังน้ำมันของเรือฟริเกต

สมรรถนะสูง และเรือตรวจการณ์ระยะไกลฝั่งที่เตรียมไว้สำหรับกองเรือเฉพาะกิจปฏิบัติการระยะไกล

๑.๑.๓ สำหรับประเด็นการสะสมสำรองคลังน้ำมัน มีคำถามสำคัญว่าจำเป็นต้องสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงให้เต็มคลังเชื้อเพลิงหรือไม่ ซึ่งประเด็นนี้มีข้อพิจารณาว่า ประเด็นแรก ในการจัดเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น จะมีอัตราการระเหยของไอน้ำมันเชื้อเพลิงแปรผันตามจำนวนปริมาณของน้ำมันเชื้อเพลิงที่จัดเก็บ หมายความว่ายิ่งสะสมมากก็ยิ่งระเหยมาก ดังนั้น การจัดหาน้ำมันเชื้อเพลิงให้ได้ตามระดับสะสมสำรองสงคราม ไม่เพียงแต่จะต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก ยังต้องสูญเสียน้ำมันเชื้อเพลิงจากการระเหยของไอน้ำมันด้วย ประเด็นที่สอง การจัดหาน้ำมันเชื้อเพลิงของกองทัพเรือเป็นการจัดซื้อจาก บริษัท การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย จำกัด (มหาชน) (ปตท.) ระยะเวลาดำเนินการในเวลาปกติ ตั้งแต่เริ่มต้นการจัดซื้อจนถึงการส่งมอบใช้เวลาประมาณ ๒๔ วัน หากเป็นกรณีเร่งด่วนสามารถดำเนินการได้ภายใน ๔ วัน และหากเป็นกรณีการระดมสรรพกำลังเพื่อการป้องกันประเทศสามารถนำน้ำมันของ ปตท. มาสนับสนุนปฏิบัติการทางทหารได้ทันที

ที่มา : <http://www.earthlyissues.com/oil.htm>

ทั้งนี้ ขีดความสามารถในการสำรองและจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง รวมถึงระยะเวลาในการเตรียมน้ำมันและการขนส่ง ของ ปตท. เพื่อส่งมอบให้แก่คลังเชื้อเพลิงของกองทัพเรือ มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ ขีดความสามารถของ ปตท. ในการสำรองน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว และการส่งมอบให้กองทัพเรือ

แหล่งจ่ายน้ำมันของ ปตท. ที่ช่วยให้คลังน้ำมันเชื้อเพลิงกองทัพเรือ	ปริมาณสำรองน้ำมันดีเซล (ลิตร)	การสำรอง		เวลาเตรียมการและขนส่ง (ชั่วโมง)
		ยานพาหนะ	ขนาดบรรทุก (ลิตร)	
พื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๑				
คลังน้ำมันศรีราชา	๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐	รถบรรทุกน้ำมัน	๑๖,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐	๓
		เรือบรรทุกน้ำมัน	๒,๐๐๐,๐๐๐ - ๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๐
คลังน้ำมันโรงกลั่นน้ำมัน PTTGC	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	รถบรรทุกน้ำมัน	๑๖,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐	๔
คลังน้ำมันพระโขนง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	รถบรรทุกน้ำมัน	๑๖,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐	๓
คลังปิโตรเลียมบางจาก	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	รถบรรทุกน้ำมัน	๑๖,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐	๓
		เรือบรรทุกน้ำมัน	๕๐๐,๐๐๐ - ๒,๐๐๐,๐๐๐	๘
คลังน้ำมันลำลูกกา	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	รถบรรทุกน้ำมัน	๑๖,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐	๔
คลังน้ำมันสมุทรสาคร	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	รถบรรทุกน้ำมัน	๑๖,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐	๓
พื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๒				
คลังปิโตรเลียมสงขลา	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	รถบรรทุกน้ำมัน	๑๖,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐	๒
คลังปิโตรเลียมสุราษฎร์ธานี	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	รถบรรทุกน้ำมัน	๑๖,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐	๘
โรงไฟฟ้าขอนแก่น	๑๔,๐๐๐,๐๐๐	เรือของกองทัพเรือสามารถเข้ารับการสนับสนุนได้		
พื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๓				
คลังปิโตรเลียมสุราษฎร์ธานี	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	รถบรรทุกน้ำมัน	๑๖,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐	๕
คลังน้ำมันภูเก็ต	๒,๐๐๐,๐๐๐	รถบรรทุกน้ำมัน	๑๖,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐	๓
		เรือของกองทัพเรือสามารถเข้ารับการสนับสนุนได้		

ที่มา : กองเชื้อเพลิง กรมพลธิการทหารเรือ

เมื่อพิจารณาหลักการส่งกำลังบำรุง ด้านการตอบสนองความต้องการ ความอ่อนตัว ความประหยัด และความเพียงพอ รวมถึงจากขีดความสามารถ ในการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงขั้นต่ำสุดของ ปตท. ในพื้นที่ทัพรือภาคที่ ๑ และ ทัพรือภาคที่ ๒ ซึ่งมีจำนวนมากเพียงพอสำหรับรองรับกำลังทางเรือทั้งในระดับ พ.๑ และ พ.๒ ในระดับอัตราสำรองสงคราม และอัตราการลำเลียงน้ำมันเชื้อเพลิง มายังคลังเชื้อเพลิงของกองทัพรือต่อวันมีปริมาณมากกว่าอัตราการจ่ายให้แก่ กำลังทางเรือ ดังนั้น การสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงคงคลัง จึงควรสะสมให้อยู่ใน ระดับอย่างน้อยที่สุด โดยพูดให้เข้าใจง่าย ๆ ก็คือ ในพื้นที่ทัพรือภาคที่ ๑ ต้อง มีปริมาณน้ำมันสำหรับ “เต็มเต็มถึง” ให้กับเรือที่ปฏิบัติการในพื้นที่ทัพรือ ภาคที่ ๑ และกำลังเรือเฉพาะกิจปฏิบัติการระยะไกล และในพื้นที่ทัพรือภาคที่ ๒ ก็จะต้องมีปริมาณน้ำมันสำหรับ “เต็มเต็มถึง” ให้กับเรือที่ปฏิบัติการในพื้นที่ ทัพรือภาคที่ ๒ หลังจากนั้นจึงเร่งรัดการลำเลียงน้ำมันเชื้อเพลิงจากคลัง ปตท. มายังคลังเชื้อเพลิงของกองทัพรือตามจำนวนระดับสะสมสำรองสงครามของ แต่ละพื้นที่ (อย่าลืมหักลบกับจำนวนที่ได้เต็มเต็มถึงไปแล้ว) สำหรับขีดความ สามารถในการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงขั้นต่ำสุดของ ปตท. ในพื้นที่ทัพรือ ภาคที่ ๓ ยังมีปริมาณไม่เพียงพอระดับสะสมสำรองสงคราม จำเป็นต้องลำเลียง เพิ่มเติมจากคลังน้ำมันปิโตรเลียมสงขลา ด้วยรถบรรทุกทุกน้ำมัน แต่อัตราการ ลำเลียงน้ำมันเชื้อเพลิงมายังคลังเชื้อเพลิงในพื้นที่ทัพรือภาคที่ ๓ ยังมากกว่า อัตราการใช้ น้ำมันเชื้อเพลิงของกำลังทางเรือในพื้นที่ปฏิบัติการต่อวัน การสำรอง น้ำมันเชื้อเพลิงจึงเป็นไปเช่นเดียวกับทัพรือภาคที่ ๒

๑.๒ สำหรับสิ่งอุปกรณ์รายการวิกฤติ ที่ประสบปัญหาความ ขาดแคลนนั้น ไม่สามารถใช้วิธีการเดียวกันกับการสำรองคงคลังของน้ำมัน เชื้อเพลิงได้ เนื่องจากเป็นรายการที่จัดซื้อได้ยาก และใช้ระยะเวลาส่งมอบนาน จำเป็นต้องเร่งรัดจัดหาให้เพียงพอกับระดับความต้องการ โดยใช้หลักการ ส่งกำลังบำรุง ด้านการตอบสนองความต้องการ และความเพียงพอ ควรดำเนินการดังนี้

๑.๒.๑ จัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนในการจัดหา และ วางแผนโดยต้องยอมลดจำนวนรายการแต่เพิ่มปริมาณการสั่งซื้อให้เกินกว่า “Minimum Order” ที่ผู้ผลิตกำหนด พร้อมตรวจสอบวงรอบการผลิตของ

บริษัทให้สอดคล้องกับการเสนองบประมาณในการจัดหาแต่ละปี นอกจากนี้
ยังต้องสำรวจหาแหล่งผู้ขายเพิ่มเติม

๑.๒.๒ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อลดการนำเข้าด้วยการ
พึ่งพาตนเอง โดยการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้สามารถ
ผลิตใช้ได้เอง โดยเฉพาะลูกปืนที่กำลังทางเรือต้องใช้ร่วมกันเป็นจำนวนมาก
ได้แก่ CTG 76/62 MM และ GTG 30 MM MSI ซึ่งปัจจุบันกรมสรรพาวุธ
ทหารเรือสามารถผลิตลูกปืนหลายชนิดได้เอง แต่ยังคงเป็นประเภทลูกปืน
ชนิดฝึก จึงอาจต้องพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตลูกปืนชนิดลูกจริงให้ได้
ต่อไปในอนาคต หรือการให้สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ และศูนย์การ
อุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหารเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตด้วย

๑.๒.๓ ปรับปรุงรายการและจำนวนของสิ่งอุปกรณ์รายการ
วิกฤติที่ถูกกำหนดขึ้นมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ให้เป็นปัจจุบัน ตามการเปลี่ยนแปลง
อาวุธและยุทธโปกรณ์ของกองทัพเรือ นอกจากนี้ยังต้องทบทวนจำนวนอัตรา
สงครามและอัตราสำรองสงครามให้มีความเหมาะสม ทุก ๆ ระยะ ๕ ปี

๑.๒.๔ จัดหาออมภัณฑ์ให้สัมพันธ์กับการจำหน่าย และการ
จำหน่ายที่คุ้มค่าที่สุด คือ การจ่ายออมภัณฑ์เพื่อการฝึก

๑.๓ สร้างคลังออมภัณฑ์มาตรฐานสำหรับจัดเก็บออมภัณฑ์ให้เพียงพอ
ต่อการสนับสนุนหน่วยเรือ ในระดับอัตราสงครามของกองเรือ ในพื้นที่
ทัพเรือภาคที่ ๒ และทัพเรือภาคที่ ๓ พร้อมอุปกรณ์ลำเลียงและจัดส่งออมภัณฑ์
ให้กับกำลังทางเรือ ณ ท่าเทียบเรือได้อย่างสะดวก และปลอดภัย

๒. ระบบฐานทัพ

๒.๑ การลดปัญหาความแออัด ในการจอดเรือของท่าเรือหลักทั้ง ๓ แห่ง

๒.๑.๑ ปัญหาความแออัดของท่าเรือแหลมเทียนมีสาเหตุจากมี
เรือที่ปลดระวางประจำการแล้วรอการจำหน่ายเพื่อไปใช้ประโยชน์เป็นอย่างอื่น
ซึ่งมีขั้นตอนและกระบวนการที่ใช้เวลานาน และในปัจจุบันมีเรือขนาดใหญ่อีก
จำนวนหลายลำ ที่อยู่ในแผนปลดระวางประจำการและไม่อยู่ในแผนโครงสร้าง
กำลังรบในยุทธศาสตร์ของกองทัพเรือ ทั้งนี้ กองทัพเรือก็จัดหาเรือรบเข้าประจำการ
อย่างต่อเนื่องแม้จะเป็นไปอย่างช้า ๆ ก็ยังจะทำให้สะสมปัญหาความแออัด

ให้กับท่าเรือเพิ่มขึ้นอีก จึงเห็นควรเร่งรัดการจำหน่ายเรือที่ปลดระวางประจำการ และเร่งรัดการเคลื่อนย้ายออกจากท่าเรือแหลมเทียน

๒.๑.๒ ตามที่กองทัพเรือได้กำหนดให้สร้างฐานทัพท่าเรือแห่งใหม่ด้านฝั่งอันดามันอีกจำนวน ๑ แห่ง ให้มีขีดความสามารถในการส่งกำลังบำรุงให้แก่เรือดำน้ำและเรือฟริเกตสมรรถนะสูง บริเวณพื้นที่แหลมหางนาควัดกระเป๋ ตามแนวทางการใช้กำลังและระดับความพร้อมรบของกองทัพเรือจะเป็นแนวทางที่สามารถลดความแออัดของฐานทัพเรือพังงาได้ และยังเป็นการกระจายความเสี่ยงจากการถูกโจมตีจากฝ่ายตรงข้าม นอกจากนี้ ด้วยโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของฐานทัพ จะช่วยเติมเต็มในประเด็นการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงในพื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๓ โดยสามารถใช้เป็นสถานที่สร้างถังน้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มเติมสำหรับระดับอัตราสำรองสงครามทั้งของกำลังทางเรือที่ปฏิบัติการในพื้นที่ ทัพเรือภาคที่ ๓ ในระดับ พ.๑ และ กำลังกองเรือเฉพาะกิจปฏิบัติการระยะไกล ในระดับ พ.๒ รวมถึงการสร้างคลังออมภัณฑ์ ในพื้นที่ฐานทัพเรือแห่งใหม่ก็สามารถแก้ไขปัญหาการจัดเก็บออมภัณฑ์ในระดับอัตราสงครามของกองเรือในพื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๓ ได้ในแนวทางเดียวกัน

๒.๑.๓ เนื่องจากสภาพปัจจุบันของฐานทัพเรือสงขลา ไม่มีความเหมาะสมสำหรับการเป็นฐานทัพเรือหลัก ด้วยข้อจำกัดในการสนับสนุนสิ่งอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการรบ โดยเฉพาะการส่งกำลังบำรุงให้แก่ เรือฟริเกตสมรรถนะสูง ซึ่งเป็นกำลังที่มีความสำคัญและมีผลชี้ขาดทางการรบในการปฏิบัติการทางเรือ ประกอบกับ ฐานทัพเรือสงขลาอยู่ในพื้นที่ยุทธบริเวณเขตหน้า ซึ่งเป็นพื้นที่เผชิญหน้ากับข้าศึกและใช้ดำเนินกลยุทธ์ จึงมีความเสี่ยงสูงมากที่จะถูกทำลายได้โดยง่าย จึงควรกำหนดพื้นที่สร้างฐานทัพเรือหลักแห่งใหม่ทดแทนฐานทัพเรือสงขลาในพื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๒ และปรับระดับฐานทัพเรือสงขลาให้เป็นฐานทัพเรือรอง ซึ่งจะส่งผลให้เรือขนาดใหญ่ที่มาปฏิบัติการในระดับความพร้อมรบ ๑ ในพื้นที่ทัพเรือภาคที่ ๒ ไม่ต้องกลับเข้าไปจอดเรือที่ฐานทัพเรือสตูล

๒.๒ การแก้ไขปัญหาระบบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงให้แก่กำลังทางเรือบริเวณฐานทัพเรือสตูล

๒.๒.๑ ติดตั้งระบบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงบริเวณท่าเรือจุกเสม็ด

โดยการเดินท่อทางเชื่อมต่อกับคลังเชื้อเพลิงจุดเสมีด เพื่อรองรับเรือขนาดใหญ่
ที่กองทัพเรือจัดหาเข้าประจำการในอนาคตต่อไป

๒.๒.๒ ปรับปรุงและติดตั้งระบบจ่ายน้ำมันเพิ่มเติมบริเวณ
ท่าเรือแหลมเทียน ให้สามารถจ่ายให้กับเรือทุกประเภท ณ บริเวณที่เรือจอด
เทียบ พร้อมเพิ่มปริมาณการสำรองน้ำมัน (เพิ่มถังน้ำมัน) ให้สามารถจ่ายน้ำมัน
ได้อย่างเพียงพอตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

๓. ระบบสนับสนุนเคลื่อนที่

ระบบสนับสนุนเคลื่อนที่ที่มีความพิเศษเฉพาะ คือ นอกจากจะทำ
หน้าที่เป็นฐานส่งกำลังบำรุงเคลื่อนที่แล้ว เมื่อเรือส่งกำลังบำรุงเข้ามาในพื้นที่
ปฏิบัติการยังสามารถเพิ่มระดับขีดความสามารถในการสำรองปริมาณสิ่ง
อุปกรณ์และชดเชยความไม่เพียงพอของสิ่งอุปกรณ์นั้นได้อีกด้วย โดยเฉพาะ
น้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งในประเด็นนี้คงจะต้องเปรียบเทียบความคุ้มค่าระหว่างการ
เลือกเรือส่งกำลังบำรุงกับการสร้างคลังพัสดุ เนื่องจากเรือส่งกำลังบำรุงจะ
ตอบสนองในเชิงยุทธการได้ดีกว่า ในขณะที่คลังพัสดุจะประหยัดงบประมาณ
ได้มากกว่า อย่างไรก็ตาม การกำหนดโครงสร้างกำลังรบในยุทธศาสตร์กองทัพเรือ
โดยเรือส่งกำลังบำรุงขนาดใหญ่เพียงลำเดียว สนับสนุนกำลังกองเรือเฉพาะกิจ
ปฏิบัติการระยะไกล และมีเรือน้ำมันขนาดกลางเพียง ๒ ลำ ซึ่งใช้ในพื้นที่ทัพเรือ
ภาคที่ ๒ และทัพเรือภาคที่ ๓ นั้น จึงมีความเสี่ยงหากเกิดกรณีที่ต้องปฏิบัติ
ภารกิจพร้อมกันหลายพื้นที่ หรือกรณีที่เรือได้รับความเสียหายเนื่องจากเป็น
เป้าหมายสำคัญในการถูกโจมตี หรือกรณีที่เรือส่งกำลังบำรุงต้องเข้ารับการซ่อมทำ
จะทำให้ไม่สามารถสนับสนุนภารกิจของกำลังทางเรือได้ จึงมีความจำเป็นต้อง
สำรองจัดหาเรือส่งกำลังบำรุงขนาดใหญ่เพิ่มเติม จำนวน ๑ ลำ และเรือน้ำมัน
ขนาดกลางเพิ่มเติม จำนวน ๑ ลำ

๔. การเตรียมการสำหรับกำลังทางเรือในอนาคต

เนื่องจากกำลังทางเรือที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่ครบตามโครงสร้างที่
กำหนด ซึ่งในการจัดหาในอนาคตจะเป็นความท้าทายอย่างยิ่ง เนื่องจากจะเข้า
สู่อากทัศน์การเสริมสร้างความมั่นคงของชาติในห้วงปีที่ ๑๑ - ๒๐ ต้องรองรับ
การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมและเทคโนโลยีใหม่อย่างก้าวกระโดด

ซึ่งมีผลกระทบเกี่ยวพันกับการเตรียมความพร้อมด้านการส่งกำลังบำรุง ในอนาคตด้วย ประกอบกับ ประเทศไทยมีใช้แหล่งผลิตสินค้าประเภทอุตสาหกรรม การป้องกันประเทศ กองทัพเรือจึงเป็นผู้เริ่มใช้เทคโนโลยี (Starters) หรือ ผู้ปรับใช้เทคโนโลยี (Adopters) ตามที่ผู้ผลิตในต่างประเทศจะเสนอขายให้ เรื่องนี้จึงถือเป็นเรื่องยากสำหรับการพยากรณ์ด้านการส่งกำลังบำรุงของ ยานรบที่จะจัดหาในอนาคต นอกจากนี้ ด้วยความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ที่ทันสมัย เช่น Quantum Computer เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์รูปแบบใหม่ที่อาศัย ปรากฏการณ์เชิงควอนตัมช่วยประมวลผลข้อมูล ส่งผลให้เกิดการประมวล ผลข้อมูลที่เร็วกว่าคอมพิวเตอร์โดยทั่วไปถึง “๑๐๐ ล้านเท่า” เมื่อเทียบกับคอมพิวเตอร์ปกติ และอีกหนึ่งเทคโนโลยีการพัฒนาแรงขับเคลื่อนจนถึงขั้น Hypersonic ที่อาวุธยุทธโปกรณ์จะมีย่านความเร็วที่สูงกว่า ๕ มัคขึ้นไป อาจเป็นการเปลี่ยนโฉมรูปแบบยุทธโปกรณ์ของกองทัพในอนาคต ทั้งนี้ เพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว เมื่อต้องจัดหายุทธโปกรณ์ในอนาคต ควรศึกษา ให้รอบคอบเสียก่อน โดยนอกจากการพิจารณาด้านความต้องการทางยุทธการแล้ว ควรคำนึงถึงขีดความสามารถด้านการส่งกำลังบำรุงด้วย อาจจำเป็นต้อง จัดหาแบบบูรณาการในภาพรวมทั้งรูปแบบของยานรบ ระบบอาวุธ และ ระบบสนับสนุน รวมถึงอภิมภินท์ ในคราวเดียวกัน มิเช่นนั้น อาจเป็นไปได้ว่า จะได้แต่ตัวยานรบและระบบอาวุธ แต่ไม่สามารถจัดหาสิ่งอุปกรณ์ที่ต้องนำมา สนับสนุน เช่น อภิมภินท์ ซึ่งจะเข้าไปในลักษณะว่า

“แม้ยุทธโปกรณ์จะยอดเยี่ยมปานใด
แต่ถ้าไม่สามารถสนับสนุนด้านการส่งกำลังบำรุงได้
ก็คงจะไม่ต่างอะไรกับวัวตกลอยน้ำ”

เอกสารอ้างอิง

- ๑ กองทัพเรือ.(๒๕๖๐).การประเมินยุทธศาสตร์กองทัพเรือ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙
- ๒ สำนักนโยบายและแผนกรมยุทธการทหารเรือ,บันทึกข้อความลับที่สุด ที่ กท ๐๕๐๕.๒.๒/๑๖๐ ลงวันที่ ๘ ก.ย.๖๓ เรื่อง ขออนุมัติแนวทางการใช้กำลังของ ทร. พ.ศ.๒๕๖๓
- ๓ กรมยุทธการทหารเรือ, บันทึกข้อความลับมาก ที่ กท ๐๕๐๕.๒/๘๒ ลงวันที่ ๒๕ มิ.ย.๖๔ เรื่อง ขออนุมัติใช้ระดับความพร้อมรบของ ทร. (ปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๔) และหลักเกณฑ์ความพร้อมยุทธ์โพรแกร์หลักของ ทร.
- ๔ กรมส่งกำลังบำรุงทหารเรือ, บันทึกข้อความลับมาก ที่ ต่อ กบ.ทร. เลขรับ ๖๖๑๘/๕๘ ลงวันที่ ๑๘ ส.ค.๕๘ เรื่อง ขออนุมัติแผนระดมสรรพกำลังของ ทร. และบัญชีระดมสรรพกำลังของ ทร.
- ๕ ฐานทัพเรือสัตหีบ, คำแนะนำการใช้ท่าเรือ การท่าเรือสัตหีบ พ.ศ.๒๕๕๗.
- ๖ ฐานทัพเรือสงขลา (๒๕๖๐), ระเบียบปฏิบัติประจำว่าด้วยการท่าเรือ ฐานทัพเรือสงขลา ทัพเรือภาคที่ ๒
- ๗ ฐานทัพเรือพังงา (๒๕๖๔), เอกสารประกอบการบรรยายสรุปสำหรับผู้บังคับบัญชาที่มาตรวจเยี่ยมหน่วย
- ๘ ฐานส่งกำลังบำรุงทหารเรือตราด (๒๕๖๑), รายงานการรับ-ส่งหน้าที่ผู้บังคับการฐานส่งกำลังบำรุงทหารเรือตราด ทัพเรือภาคที่ ๑
- ๙ สถานีเรือสมุย (๒๕๖๔), เอกสารประกอบการบรรยายสรุป รับการตรวจเยี่ยมหน่วยจาก ผบ.ฐท.สข.ทรภ.๒ เมื่อ ๖ พ.ย.๖๔
- ๑๐ สถานีเรือละงู (๒๕๖๔), เอกสารประกอบการบรรยายสรุป รับการตรวจเยี่ยมหน่วยจาก ผบ.ทรภ.๓ เมื่อ ๒๗ ม.ค.๖๔
- ๑๑ สถานีเรือระนอง (๒๕๖๔), เอกสารประกอบการบรรยายสรุป รับการตรวจเยี่ยมหน่วยจาก ผบ.ทรภ.๓ เมื่อ ๒๗ ม.ค.๖๔